

Til nr. 10

Som tidligere omtalt foreslås der i dette lovforslag en ligestilling med hensyn til beskatning af sparet hjemmeforbrug til kost i forbindelse med tjenesterejser. Der skal således ikke i fremtiden ske beskatning af dette sparede hjemmeforbrug, hverken direkte eller indirekte.

Det foreslås derfor, at værdien af sparet hjemmeforbrug til kost gøres skattefri, når lønmodtageren af arbejdsgiveren modtager fri kost eller får kosten dækket efter regning i forbindelse med, at lønmodtageren er på tjenesterejse. Som bestemmelsen er formuleret, gælder skattefriheden, når der er tale om arbejde på et midlertidigt arbejdssted. Bestemmelsen omfatter således både tjenesterejser med overnatning som tjenesterejser uden overnatning. Det afgørende er, at der arbejdes på et midlertidigt arbejdssted. Dette begreb fortolkes i overensstemmelse med midlertidighedsbegrebet i ligningslovens § 9 A, stk. 1.

Det sparede hjemmeforbrug til kost er således skattefrit, uanset om den fri kost ydes direkte, eller kosten dækkes efterfølgende efter regning.

Som en konsekvens af skattefritagelsen for det sparede hjemmeforbrug til kost foreslås det i § 9 A, stk. 7, 2. pkt., at når lønmodtageren selv afholder sine fortlæringsudgifter på tjenesterejsten og foretager et ligningsmæssigt fradrag for disse, skal der ikke ske reduktion af fradraget med værdien af det sparede hjemmeforbrug. En anden konsekvens er forhøjelsen af standardsatsen til kost og småformødenheder med 55 kr. pr. døgn.

Personer, som arbejder på en fast/varig arbejdsplads og som af arbejdsgiveren modtager fri kost, er ikke omfattet af skattefriheden. Spørgsmålet om beskatningen af sparet hjemmeforbrug vil i sådanne tilfælde afhænge af skattelovgivningens øvrige regler. Er der f.eks. tale om fri kost, som modtages i forbindelse med overarbejde for arbejdsgiveren, kan værdien af det sparede hjemmeforbrug være omfattet af bestemmelsen i ligningslovens § 16, stk. 3, om den skattefri bagatelgrænse.

Til nr. 11

Gaver og godtgørelser fra den skattepligtiges arbejdsgiver skal efter forslaget beskattes som skattepligtig personlig indkomst. Det betyder, at fratrædelsesgodtgørelser og lignende udbetalinger i fremtiden vil blive beskattet på den samme måde som lønindkomst. Der vil således ikke længere kunne spekuleres i at få ydelser fra arbejdsgiveren kategoriseret som fratrædelsesgodtgørelse i stedet for lønindkomst. Ud-

dannelsesydelser, der gives i forbindelse med afskedigelsen, skal til gengæld være skattefrie.

Forslaget betyder således, at der ikke længere er forskel på den skattemæssige behandling af løn og fratrædelsesgodtgørelser.

Det betyder også, at andre ydelser, der udbetales i forbindelse med fratrædelse af en stilling, vil blive beskattet som lønindkomst, da alle ydelser, der udbetales i forbindelse med en medarbejder fratræden, anses for at være fratrædelsesgodtgørelser.

Til nr. 12

Til stk. 1

Den foreslåede § 31, stk. 1, indeholder afgrænsningen af, hvem der skattefrit kan modtage ydelser omfattet af stk. 3 til dækning af udgifter i forbindelse med uddannelser og kurser.

Det foreslås, at skattefritagelsesbestemmelsen skal omfatte følgende grupper:

- lønmodtagere, herunder afskedigede medarbejdere ved ophøret af ansættelsesforholdet,
- personer, der som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt modtager personalegoder (konsulenter, revisorer m.v.),
- medlemmer af bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser,
- medlemmer, herunder ledige, der modtager uddannelsesydelser fra deres A-kasse, fagforening eller pensionskasse,
- personer, der modtager ydelser fra et arbejdsformidlingskontor, samt
- elever, der modtager ydelser fra Arbejdsgivernes Elevrefusion.
- lønmodtagere, som modtager tilskud til deltagerbetaling efter lov om støtte til voksenuddannelse.

Den foreslåede bestemmelse indeholder således den persongruppe, som er omfattet af ligningslovens § 16, der er den generelle bestemmelse om beskatning af personalegoder. Derudover foreslås også afskedigede medarbejdere ved ophøret af ansættelsesforholdet og medlemmer af arbejdsløshedsforsikringskasser, fagforeninger eller pensionskasser omfattet af skattefriheden. Endelig foreslås det, at personer, der modtager de omtalte ydelser fra et arbejdsformidlingskontor, samt elever, der modtager de nævnte uddannelsesydelser direkte fra Arbejdsgivernes Elevrefusion, kan modtage ydelserne skattefrit.

For så vidt angår afskedigede medarbejdere er det tilstrækkeligt, at aftalen om ydelser til dækning af ud-